

udredes, kunne fordre dem refunderede af de forsørgelsespligtige efter Overøvrighedens Bestemmelse under de i Fattiglovens § 9 indeholdte Betingelser og efter de i den nævnte Paragraf givne Regler.

§ 16.

De om Straffen for og Paataalen af Lovovertrædelser, begaaede af Personer mellem 15 og 18 Aar, gældende Bestemmelser udvides til at gælde om Overtrædelser, begaaede i Alderen mellem 14 og 15 Aar. Dog skal den legemlige Revselse, der efter Reglerne i almindelig borgerlig Straffelov og nærværende Paragraf i visse Tilfælde kan idømmes Drengene mellem 14 og 15 Aar, bestaa i Ris.

Personer mellem 14 og 18 Aar maa fremdeles, som hidtil, ikke dømmes til Fængsel paa Vand og Brød. Reglen om, at Legemsstraf kan anvendes paa Mandspersoner i denne Alder i Stedet for Fængsel paa Vand og Brød, indskrænkes til kun at gælde, naar de dømmes for Voldsforbrydelse.

Skønnes det, at Straffen for en Person mellem 14 og 18 Aar ikke vil overstige en lavere Grad af Strafarbejde, kan Justitsministeren bestemme, at Paataale bortfalder paa Betingelse af, at den paagældende anbringes under Forhold, der skønnes at være betryggende, og i et efter Tilfældets Beskaffenhed fastsat Aaremaal, der kan strække sig indtil det fyldte 21de Aar, undergives et dertil skikket Tilsyn gennem en i saadant Øjemed virkende Forening eller paa anden Maade. Til Gennemførelsen af saadan Foranstaltning er Forældres eller Værges Samtykke ikke nødvendigt. Sagen bliver efter Justitsministerens Bestemmelse at genoptage, saafremt den paagældende inden den fastsatte Tidsfrists Udløb enten gør sig skyldig i ny Forbrydelse eller begaar væsentlig Overtrædelse af de ham af Tilsynet meddelte Forskrifter. Udgifter ved en saadan Foranstaltning, som ikke udredes ad privat Vej, afholdes som Delinkventomkostninger. Med Hensyn til Refusion hos de forsørgelsespligtige finder Slutningsbestemmelsen i § 15 tilsvarende Anvendelse.

§ 17.

Almindelig borgerlig Straffelovs § 40, 1ste Stykke, 2det Punktum affattes saaledes:

„Dog skal det kun til Forsvar for Liv, Helbred eller Velfærd, eller mod Overfald, hvoraf betydelig Skade paa Person med Rimelighed kan befrygtes, være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for øjensynlig Fare“.

§ 18.

Ved Udmaaling af Straffen for en Forbrydelse, der falder ind under almindelig borgerlig Straffelovs Kapitler 23—27 eller denne Lovs § 4, samt for Betleri eller Løsgængereri, skal det tages i Betragtning som en meget skærpene Omstændighed, at den skyldige er en Person, om hvem det efter de foreliggende Oplysninger maa antages, at han helt eller delvis ernærer sig ved Lovovertrædelser af ovennævnte Art.

§ 19.

Justitsministeren kan under særlige Omstændigheder bestemme, at offentlige Politisager i København skulle undergives egentlig kriminalretlig Behandling i Stedet for at behandles efter Lov af 11. Februar 1863 §§ 5—17. At Sagen er bleven sluttet